

Sapatin Vartija

Marras-Joulukuu 2015

Pysykää laissa ja todistuksessa

Jes. 8:20

**Julkaisija: Seitsemännen Päivän Adventistien kansainvälinen
lähetysseurakunta Uskonpuhdistusliike Suomen
Lähetysyhdistys r.y.
Mastotie 10, 37800 Toijala Puh. 03 5425100 eMail:
info@spaup.org www.spaup.org**

Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Joh. 3:16.

Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat; sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme. 1. Joh. 5:3, 4.

**Kansikuvat: etukansi: Raamatullinen Izmir (Smyrna), Turkissa
Sivulla 29 Nuorisomme Ruotsissa; sivulla 31 ystävän luona Izmirissa
takakansi: Lähellä raamatullista Efeson kaupunkia**

Helluntai

Kun opetuslapset palasivat Öljymäeltä Jerusalemiin, kansa katseli heitä ja odotti heidän kasvojensa kuvastavan surua, hämmennystä ja tappiota mutta havaitsivatkin heidät iloisiksi ja voitonriemuisiksi. Opetuslapset eivät nyt murehtineet pettyneitä toiveitaan. He olivat nähneet ylösnousseen Vapahtajan, ja hänen erotessaan lausumansa lupaus kaikui yhäti heidän korvissaan.

Kristuksen käskyä noudattaen he odottivat Jerusalemissa Isän lupauksen täyttymistä — Hengen vuodatusta. Mutta he eivät odottaneet joutilaina. Raamattu sanoo, että »he olivat alati pyhäkössä ja ylistivät Jumalaa» (Luuk. 24:53). Niin ikään he kokoontuivat esittämään pyyntönsä Isälle Jeesuksen nimessä. He tiesivät, että heillä oli Edustaja taivaassa, Puolustaja Jumalan valtaistuimen luona. Syvän kunnioituksen tuntein he kumartuivat rukoukseen ja toistivat vakuutusta: »Jos te anotte jotakin Isältä, on hän sen teille antava minun nimessäni. Tähän asti te ette ole anoneet mitään minun nimessäni; anokaa, niin te saatte, että teidän ilonne olisi täydellinen» (Joh. 16: 23, 24). Yhä ylemmäksi he kurottivat uskon kätensä vedoten voimallisesti tähän tosiasiaan: »Kristus Jeesus on se, joka on kuollut, onpa vielä herätettykin, ja hän on Jumalan oikealla puolella, ja hän myös rukoilee meidän edestämme» (Room. 8: 34).

Odottaessaan lupauksen täyttymistä opetuslapset nöyryyttivät sydämensä tosi parannukseen ja tunnustivat epäuskonsa. Muistellessaan, mitä Kristus oli puhunut ennen kuolemaansa, he käsittivät nyt täydellisemmin hänen sanojensa merkityksen. Heidän muististaan häipyneet totuudet palautuivat jälleen heidän mieleensä, ja niitä he toistivat toisilleen. He pahoittelivat sitä, että olivat käsittäneet Vapahtajan väärin. Kuvaelman tavoin, kohtausta toisensa jälkeen, hänen ihmeellinen elämänsä näyttäytyi heille. Mietiskellessään hänen puhdasta, pyhää elämäänsä heistä tuntui, ettei mikään uurastus olisi liian rasittava eikä mikään uhraus liian vaativa, jos he vain voisivat ilmentää elämässään Kristuksen luonteen rakastettavuutta.

Oi, jos he vain saisivat elää kolme viime vuottaan uudestaan, he ajattelivat, miten toisin he menettelisivätkään! Jos he vain voisivat vielä nähdä Mestarin, kuinka hartaasti he koettaisivatkaan osoittaa hänelle, miten syvästi he rakastivat häntä, ja miten vilpittömästi he surivatkaan sitä, että olivat murehduttaneet häntä epäuskoin sanoin tai töin! Mutta heitä lohdutti ajatus siitä, että heille oli annettu anteeksi. Ja he päättivät, että mikäli mahdollista he sovittaisivat epäuskonsa tunnustamalla hänet rohkeasti maailman edessä.

Opetuslapset rukoilivat tavattoman hartaasti, että he saisivat kykyä kohdata

ihmisiä ja päivittäisessä seurustelussaan puhua sanoja, jotka johtaisivat syntisiä Kristuksen luo. He poistivat kaikki erilaisuudet ja kaiken ylivallan tavoittelun, ja näin he lähentyivät toisiaan kristillisessä yhteydessä. He pääsivät myös yhä lähemmäksi Jumalaa, ja tällöin he huomasivat olleensa etuoikeutettuja saadessaan olla niin läheisessä yhteydessä Jeesukseen. Suru täytti heidän mielensä heidän muistellessaan, miten monesti he olivat murehduttaneet häntä hitaalla käsityskyvyllään, kun eivät olleet ymmärtäneet niitä läksyjä, joita hän heidän parhaakseen oli koettanut opettaa heille. Nämä valmistuspäivät olivat syvän sydämentutkistelun aikaa.

Opetuslapset tunsivat hengellisen tarpeensa ja anoivat Herralta sitä pyhää voitelua, mikä tekisi heidät kelpollisiksi suorittamaan sieluja voittavaa työtä. Eivätkä he pyytäneet siunausta vain itselleen. Heitä painoi sielujen pelastuksen taakka. He käsittivät, että evankeliumi oli vietävä kaikkeen maailmaan, ja he anoivat voimaa vedoten Kristuksen lupaukseen.

Patriarkkojen aikana Pyhän Hengen vaikutus ilmeni usein huomattavalla tavalla mutta ei koskaan täyteydessään. Nyt, Vapahtajan kehotusta noudattaen, opetuslapset anoivat tätä lahjaa, ja taivaassa Kristus liitti siihen oman esirukouksensa. Ansionsa perusteella hän pyysi Hengen lahjaa vuodattaakseen sen kansalleen.

»Ja kun helluntaipäivä oli tullut, olivat he kaikki yhdessä koolla. Ja tuli yhtäkkiä humaus taivaasta, niin kuin olisi käynyt väkevä tuulispää, ja täytti koko huoneen, jossa he istuivat» (Ap.t. 2:1,2).

Henki laskeutui odottavien, rukoilevien opetuslasten ylle niin runsaana, että jokainen sydän koki sen. Ääretön ilmaisi itsensä voimallisesti seurakunnalleen. Oli kuin tätä vaikutusta olisi entisinä aikakausina pidätelty ja nyt koettu taivaan iloitsevan saadessaan vuodattaa seurakunnalle Hengen armon runsautta. Ja nyt Hengen vaikuttaessa kuultiin samalla kertaa katumuksen ja tunnustuksen sanoja, syntinsä anteeksisaaneiden ylistyslauluja sekä kiitoksen ja profetian sanoja. Koko taivas kumartui alas katselemaan ja ihailemaan äärettömän, käsittämättömän rakkauden viisautta. Haltioissaan ihmettelevät apostolit huudahtivat: »Tässä on rakkaus.» He tarttuivat ylhäältä annettuun lahjaan. Ja mikä oli seurauksena? Juuri voimalla teroitettu ja taivaan salamoiden karaisema Hengen miekka tunkeutui epäuskon lävitse. Tuhansia kääntyi yhtenä päivänä.

»Teille on hyväksi, että minä menen pois», oli Kristus sanonut opetuslapsilleen, »sillä ellen minä mene pois, ei Puolustaja tule teidän tyköne; mutta jos minä menen, niin minä hänet teille lähetän. Mutta kun hän tulee, totuuden Henki, johdattaa hän teidät kaikkeen totuuteen. Sillä se, mitä hän puhuu, ei ole hänestä itsestään; vaan minkä hän kuulee, sen hän puhuu, ja

tulevaiset hän teille julistaa» (Joh. 16: 7,13).

Kristuksen taivaaseenastuminen oli merkinä siitä, että hänen seuraajiensa tuli saada luvattu siunaus. Heidän oli odotettava sitä ennen kuin ryhtyivät työhönsä. Käytyään sisälle taivaan porteista Kristus joutui enkelien ihailevan palvelon kohteeksi. Niin pian kuin nämä kunnianosoitukset päättyivät, Pyhä Henki laskeutui opetuslasten ylle vuolaina virtoina, ja Kristus todella kirkastui nyt sillä kirkkaudella, mikä hänellä oli Isän tykönä iankaikkisuudesta asti. Hengen vuodatus helluntaina oli taivaan tiedotus siitä, että Lunastajan virkaan vihkiminen oli tapahtunut. Lupauksensa mukaan hän oli lähettänyt Pyhän Hengen taivaasta seuraajilleen merkiksi siitä, että hän oli pappina ja kuninkaana saanut kaiken vallan taivaassa ja maan päällä ja että hän oli kansansa Voideltu.

»Ja he näkivät ikään kuin tulisia kieliä, jotka jakaantuivat ja asettuivat heidän itse kunkin päälle. Ja he tulivat kaikki Pyhällä Hengellä täytetyiksi ja alkoivat puhua muilla kielillä, sen mukaan mitä Henki heille puhuttavaksi antoi.» Pyhä Henki, omaksuen tulisten kielten muodon, jäi olemaan koolla olevien yllä. Tämä oli sen opetuslapsille vuodatetun lahjan merkinä, joka antoi heille kyvyn puhua sujuvasti kieliä, jotka siihen asti olivat heille tuntemattomia. Tulen ilmeneminen kuvasi palavaa intoa, jolla apostolit tulivat työskentelemään, ja heidän työhönsä liittyvää voimaa.

»Ja Jerusalemissa asui juutalaisia, jumalaa pelkääviä miehiä, kaikkinaisista kansoista, mitä taivaan alla on.» Hajaannuksensa aikana juutalaiset olivat levittäytyneet miltei kaikkeen asuttuun maailmaan, ja maanpakolaisuudessaan he olivat oppineet puhumaan eri kieliä. Monet näistä juutalaisista olivat tällöin Jerusalemissa ja osallistuivat siellä parhaillaan vietettäviin uskonnollisiin juhliin. Koolla olevien pariissa oli edustettuna jokainen tunnettu kieli. Tämä kielten erilaisuus olisi suuresti haitannut evankeliumin julistusta, ja siitä syystä Jumala ihmeellisellä tavalla täydensi apostolien vajavuuden. Pyhä Henki antoi heille edun, mitä he omin kyvyin eivät olisi voineet hankkia itselleen koko elämänsä aikana. He saattoivat nyt julistaa evankeliumin totuuksia ulkomailla ja puhua täsmällisesti niiden kieltä, joiden hyväksi he työskentelivät. Tämä ihmeellinen lahja todisti voimakkaasti maailmalle, että heille oli annettu tehtävänsä taivaan sinetöimä valtuus. Tästedes opetuslasten kieli oli puhdasta, yksinkertaista ja täsmällistä, puhuivatpa he sitten omaa äidinkieltään tai jotakin vierasta kieltä.

»Ja kun tämä ääni kuului, niin kokoontui paljon kansaa; ja he tulivat ymmälle, sillä kukin kuuli heidän puhuvan hänen omaa kieltänsä. Ja he hämmästyivät ja ihmettelivät sanoen: 'Katso, eivätkö nämä kaikki jotka puhuvat, ole galilealaisia? Kuinka me sitten kuulemme kukin sen maan kieltä,

jossa olemme syntyneet?»)»

Papit ja hallitusmiehet raivostuivat tästä ihmeellisestä ilmiöstä mutta eivät uskaltaneet purkaa vihaansa, koska he pelkäsivät silloin joutuvansa kansan väkivallan kohteiksi. He olivat surmanneet Nasaretilaisen, mutta tässä nyt hänen palvelijansa, jotka olivat oppimattomia galilealaisia, kertoivat kaikilla silloin puhutuilla kielillä hänen elämästään ja toiminnastaan. Papit päättivät selittää opetuslasten ihmeellisen voiman jollakin luonnollisella tavalla ja julistivat heidän juopuneen nautittuaan runsaasti juhlaa varten valmistettua uutta viiniä. Jotkut läsnä olleen kansan tietämättömpiin lukeutuvista omaksuivat totena tämän selityksen, mutta älykkäämmät tiesivät sen vääräksi, ja ne jotka ymmärsivät eri kieliä, todistivat opetuslasten käyttävän näitä kieliä täsmällisesti.

Vastatessaan pappien syytökseen Pietari osoitti, että tämä ilmiö oli Joelin profetian suoranaista täyttymystä. Joel oli ennustanut, että sellainen voima vuodatettaisiin ihmisille tekemään heidät kykeneviksi erityiseen tehtävään. »Miehet, juutalaiset ja kaikki Jerusalemissa asuvaset», hän sanoi, »olkoon tämä teille tiettävä, ja ottakaa minun sanani korviinne. Eivät nämä ole juovuksissa, niin kuin te luulette; sillä nyt on vasta kolmas hetki päivästä. Vaan tämä on se, mikä on sanottu profeetta Joelin kautta: 'Ja on tapahtuva viimeisinä päivinä, sanoo Jumala, että minä vuodatan Henkeni kaiken lihan päälle, ja teidän poikanne ja tyttärensä ennustavat, ja nuorukaisenne näkyjä näkevät, ja vanhuksenne unia uneksuvat. Ja myös palvelijaini ja palvelijattarieni päälle minä niinä päivinä vuodatan Henkeni, ja he ennustavat.'»

Selvästi ja voimakkaasti Pietari todisti Kristuksen kuolemasta ja ylösnousemuksesta: »Te Israelin miehet, kuulkaa nämä sanat: Jeesuksen, Nasaretilaisen, sen miehen, josta Jumala todisti teille voimallisilla teoilla ja ihmeillä ja merkeillä, joita Jumala hänen kauttansa teki teidän keskellänne, niin kuin te itse tiedätte, hänet te laista tietämättömien miesten kätten kautta naulitsitte ristille ja tapoitte. Hänet Jumala herätti ja päästi kuoleman kivuista, niin kuin ei ollutkaan mahdollista, että kuolema olisi voinut hänet pitää.»

Pietari ei viitannut Kristuksen opetuksiin todistukseksi hänen asemastaan, koska hän tiesi kuulijoidensa ennakkoluulon niin suureksi, ettei niillä ollut mitään todistusarvoa. Sen sijaan hän puhui heille Daavidista, jota juutalaiset pitivät yhtenä kansakuntansa patriarkoista. »Daavid sanoo hänestä», hän julisti: »Minä näen alati edessäni Herran, sillä hän on minun oikealla puolellani, etten horjajtaisi. Sen tähden minun sydämeni iloitsee ja kieleni riemuitsee, ja myös minun ruumiini on lepäävä toivossa; sillä sinä et hylkää minun sieluani tuonelaan etkä salli Pyhäsi nähdä katoavaisuutta.'

»Te miehet, veljet, on lupa teille rohkeasti sanoa, mitä kantaisäämme Daavidiin tulee, että hän on sekä kuollut että haudattu; onhan hänen hautansa meidän keskellämme vielä tänäkin päivänä. Hän puhui Kristuksen ylösnousemuksesta, sanoen, ettei Kristus ollut jäävä hyljättyksi tuonelaan eikä hänen ruumiinsa näkevä katoavaisuutta. Tämän Jeesuksen on Jumala herättänyt, minkä todistajia me kaikki olemme.»

Tuo tapahtuma on erittäin mielenkiintoinen. Katso, miten kansaa kerääntyy kaikilta tahoilta kuulemaan opetuslasten todistuksia totuudesta sellaisena kuin se on Jeesuksessa. Väkijoukko tungeksii ja työntyy sisälle tempppelin täydeltä. Siellä on pappeja ja hallitusmiehiä kasvoillaan vielä pahuuden synkentämä, tuima ilme, sydän yhä täynnä jatkuvaa vihaa Kristusta kohtaan ja kädet puhdistamattomina heidän ristiinnaulitsemansa maailman Lunastajan verestä. He olivat luulleet tapaavansa apostolit pelon lamauttamina painostuksen ja murhan ankarassa puserruksessa mutta huomaavatkin heidän vapautuneen kaikesta pelosta ja Hengellä täytettyinä julistavan voimakkaasti Jeesus Nasaretilaisen jumaluutta. He kuulevat näiden esittävän rohkeasti, että tuo äsken nöyryytetty, pilkattu, julmasti piesty ja ristiinnaulittu on elämän Ruhtinas, joka nyt on korotettuna Jumalan oikealla puolella.

Jotkut apostolien kuuntelijoista olivat suoranaisesti osallistuneet Kristuksen tuomitsemiseen ja surmaamiseen. He yhtyivät roskaväen mukana vaatimaan hänen ristiinnaulitsemistaan. Kun Jeesus ja Barabbas seisoivat heidän edessään tuomiosalissa ja Pilatus kysyi: »Kummanko tahdotte, että minä teille päästän?» he olivat huutaneet: »Älä häntä, vaan Barabbas!» (Matt. 27:17; Joh. 18:40). Kun Pilatus luovutti Kristuksen heille ja sanoi: »Ottakaa te hänet ja ristiinnaulitkaa, sillä minä en löydä hänessä mitään syytä. Viaton olen minä tämän miehen vereen», he olivat huutaneet: »Tulkoon hänen verensä meidän päällemme ja meidän lastemme päälle» (Joh. 19:6; Matt. 27:24,25).

Nyt he kuulivat opetuslasten julistavan, että tuo ristiinnaulittu oli Jumalan Poika. Papit ja hallitusmiehet vapisivat. Kansan valtasi vakuuttuminen ja ahdistus. He saivat »piston sydämeensä ja sanoivat Pietarille ja muille apostoleille: 'Miehet, veljet, mitä meidän pitää tekemän?'» Opetuslasten kuulijoiden joukossa oli hartaita juutalaisia, jotka olivat vilpittömiä uskossaan. Puhujan sanoihin liittyvä voima sai heidät vakuuttumaan siitä, että Jeesus todella oli Messias.

»Niin Pietari sanoi heille: 'Tehkää parannus ja ottakoon kukin teistä kasteen Jeesuksen Kristuksen nimeen syntienne anteeksisaamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan. Sillä teille ja teidän lapsillenne tämä lupaus on annettu ja kaikille, jotka kaukana ovat, ketkä ikinä Herra, meidän Jumalamme, kutsuu.'»

Vakuuttuneelle kansalle Pietari selvitti, että he olivat hylänneet Kristuksen, koska papit ja hallitusmiehet olivat pettäneet heitä, ja että, jos he edelleen kysyisivät neuvoa näiltä miehiltä ja odottaisivat heidän tunnustavan Kristuksen ennen kuin itse uskaltaisivat sen tehdä, he eivät koskaan vastaanottaisi häntä. Vaikka nämä mahtavat miehet tunnustautuivatkin jumaliksiksi, he tavoittelivat maallista rikkautta ja kunniaa. He eivät halunneet tulla Kristuksen luo saamaan valoa.

Tämä taivaallinen valo kirkasti Kristuksen opetuslapsille selittämät kirjoitukset täydelliseksi totuudeksi. Nyt väistyi verho, joka oli estänyt heitä näkemästä sitä kaikkea, mikä oli tullut poistetuksi, ja he käsittivät täysin selvästi Kristuksen tehtävän tarkoituksen ja hänen valtakuntansa luonteen. He saattoivat puhua voimakkaasti Vapahtajasta, ja heidän selvittäessään kuulijoilleen pelastussuunnitelmaa monet tulivat täysin vakuuttuneiksi. Pappien juurruttama perimätieto ja taikausko häipyivät heidän mielestään, ja he omaksuivat Vapahtajan opetukset.

»Jotka nyt ottivat hänen sanansa vastaan, ne kastettiin, ja niin heitä lisääntyi sinä päivänä noin kolmetuhatta sielua.»

Juutalaisten johtajat olivat arvelleet Kristuksen työn loppuvan hänen kuollessaan, mutta nyt he joutuivatkin helluntain ihmeellisten tapahtumien todistajiksi. He kuuluivat opetuslasten saarnaavan Kristusta ennennäkemättömän voimakkaasti ja innokkaasti ja näkivät merkkien ja ihmeiden seuraavan heidän sanojaan. Jerusalemissa, juutalaisuuden pesäpaikassa, tuhannet julistivat avoimesti uskovansa, että Jeesus Nasaretilainen oli Messias.

Suuri sielusato hämmästytti ja ilahdutti opetuslapsia tavattomasti. He eivät pitäneet tätä suurenmoista saavutusta omien ponnistustensa tuloksena vaan käsittivät päässeensä toisten vaivan hedelmille. Aina Aadamin lankeemuksesta lähtien Kristus oli uskonut valituille palvelijoille sanansa siemenen kylvettäväksi ihmissydämiin. Eläessään maan päällä hän oli kylvänyt totuuden siementä ja kastellut sen verellään. Helluntaipäivänä tapahtuneet kääntymykset olivat tämän kylvön tulosta, Kristuksen työn satoa, mikä ilmaisi hänen opetuksensa voiman.

Niin selviä ja vakuuttavia kuin apostolien todistelut olivatkin, ne yksin eivät olisi hälventäneet tuota ennakkoluuloa, mikä oli uhmannut niin laajaa todistusaineistoa. Mutta Pyhä Henki sai jumalallisella voimallaan nämä todistelut vaikuttamaan sydämiä vakuuttavasti. Apostolien sanat olivat kuin Kaikkivaltiaan teräviä nuolia, ja ne saivat ihmiset vakuuttumaan hirveästä synnistä, johon he olivat syllistyneet hylkäämällä ja ristiinnaulitsemalla kirkkauden Herran.

Kristuksen harjoittamina opetuslapset olivat oppineet tuntemaan Hengen tarpeensa. Ja Hengen opettamina he saivat lopullisen pätevyyden ja lähtivät täyttämään elämäntehtäväänsä. He eivät enää olleet tietämättömiä ja kouliintumattomia. He eivät enää olleet pelkkien irrallisten yksilöiden tai epäsopuisten, ristiriitaisten ainesten ryhmittymä. He eivät enää tavoitelleet maailmallista suuruutta. He toimivat »yksimielisesti», ja heillä »oli yksi sydän ja yksi sielu» (Ap.t. 2:46; 4:32). Kristus täytti heidän ajatuksensa, ja heidän toiveensa oli hänen valtakuntansa edistäminen. Mieleltään ja luonteeltaan he olivat tulleet Mestarinsa kaltaisiksi, ja ihmiset »tunsivat heidät niiksi, jotka olivat olleet Jeesuksen kanssa» (Ap.t. 4:13).

Helluntai toi heille taivaallista valistusta. Nyt selvisivät totuudet, joita he eivät olleet ymmärtäneet Kristuksen ollessa heidän kanssaan. He omaksuivat pyhän Sanan opetukset sellaisella uskonvarmuudella, mitä he eivät olleet kokeneet koskaan aikaisemmin. Heille ei enää ollut pelkkä uskon asia, että Kristus oli Jumalan Poika. He tiesivät, että vaikka hän olikin verhoutunut ihmisyyteen, hän todella oli Messias, ja he todistivat kokemuksestaan maailmalle niin luottavaisesti, että se osoitti Jumalan olevan heidän kanssaan.

He saattoivat lausua Jeesuksen nimen vakuuttavasti, sillä eikö hän ollut heidän Ystävänsä ja vanhempi Veljensä? Läheinen yhteys Kristukseen asetti heidät yhdessä hänen kanssaan taivaallisiin. Miten palavalla kielellä he esittivätäkään ajatuksensa todistaessaan hänestä! Heidän sydämensä oli tulvillaan niin täyttä, niin syvää ja niin kauaskantoista hyväntahtoisuutta, että se pakotti heidät viemään todistusta Kristuksen voimasta maan ääriin saakka. Palavasti he halusivat jatkaa hänen aloittamaansa työtä. He tajusivat taivaallisen velkansa suuruuden ja vastuun työstään. Pyhän Hengen vuodatuksen vahvistamina he lähtivät intoa täynnä laajentamaan ristin voittoja. Henki elähdytti heitä ja puhui heidän kauttaan. Kristuksen rauha loisti heidän kasvoiltaan. He olivat pyhittäneet elämänsä hänen palvelukseensa, ja heidän piirteensäkin ilmaisivat heidän antaumuksensa.

Ap. teot 30-38.

”Tämä on Herra, jota me odotimme”

“Ja sinä päivänä sanotaan: ‘Katso, tämä on meidän Jumalamme, jota me odotimme meitä pelastamaan; tämä on Herra, jota me odotimme: iloitkaamme ja riemuitkaamme pelastuksesta, jonka hän toi.’” Jes. 25:9.

Suurin tapahtuma tähän planeettaan, joka pian toteutuu on Vapahtajamme takaisin tulo. Eräs Raamatun ensimmäisistä hurskaista miehistä ennusti jo

Jeesuksen takaisin tulosta: "... Katso, Herra tulee tuhannen tuhansine pyhinensä" Juuda 1:14

Eenokista on sanottu, että "vaelsi Metusalahin syntymän jälkeen Jumalan yhteydessä kolmesataa vuotta." ja "häntä ei enää ollut, sillä Jumala oli ottanut hänet pois." 1. Moos. 5:22, 24

"Eenok ei vaeltanut Jumalan yhteydessä missään hurmiossa tai näkytilassa vaan arkielämänsä askareissa.... Hän yhtyi sydämestään Jumalan tahtoon, sillä »kulkeeko kaksi yhdessä, elleivät ole keskenänsä sopineet?» (Aam. 3:3). Ja tätä pyhää vaellusta kesti kolmesataa vuotta." PP. 65.

Ymmärrämme, että Eeenokin vaellus Jumalan kanssa oli niin läheinen, että Jumala otti hänet taivaaseen. Tämä hurskas mies, jolle Jumala lahjoitti ikuisen elämän on vertauskuva niistä, jotka Jeesuksen takaisin tuleessa maistamatta kuolemaa silmäräpäyksessä muutetaan kuolemattomiksi.

Maailman kriisien ja ongelmien ratkaisu

Tiedemiehet, poliitikot ja maalliset hallitsijat yrittävät ratkaista omin avuin pahenevaa kriisiä ja lisääntyviä ongelmia maailmassa, mutta todetaan, että kun joku asia väliaikaisesti on ratkaistu ilmenee uusia ongelmia. Jokainen toivoo parempaa, mutta päivittäin saamme kuulla ikäviä tapahtumia. Jumala haluaa osoittaa maailmalle, että hyljätessään Hänet se on menossa perikatoon. Monet, joiden kohdalla Jumalan Henki saa aikaan parannuksen, saavat ymmärtää, että maailman kriisien ja ongelmien ratkaisu on Jeesuksen takaisin tulo.

Vaikeuksien kautta, taivaallinen Isä haluaa vaikuttaa ihmisissä, että kääntyisivät Hänen puoleensa pelastuakseen.

Ahdistuksen aika

"Kun Jeesus jättää pyhäkön, peittää pimeys maan asukkaat. Tuona kauheana aikana vanhurskaiden täytyy elää pyhän Jumalan kasvojen edessä ilman välittäjää. Jumalattomia hillinnyt voima on otettu pois, ja lopullisesti parantumattomiksi jääneet ovat täydellisesti saatanan hallinnassa. Jumalan pitkämielisyys on loppunut. Maailma on hyljännyt hänen armonsa, halveksinut hänen rakkauttaan ja polkenut hänen lakinsa jalkainsa alle. Jumalattomat ovat ylittäneet koetusaikansa rajan. Jumalan Henki, jota he ovat itsepintaisesti vastustaneet, on viimein vetäytynyt pois. Kun Jumalan armo ei enää ole heidän turvanaan, ei heillä ole mitään suojaa pahaan vastaan. Silloin on saatana syöksevä maan asukkaat viimeiseen suureen ahdinkoon. Kun Jumalan enkelit lakkaavat pidättämästä ihmisten intohimojen raivoisia tuulia, pääsevät kaikki taistelun voimat irralleen. Koko maa joutuu silloin vielä

kauheamman hävityksen alaiseksi kuin Jerusalemin muinoin....

Niitä, jotka kunnioittavat Jumalan lakia, on syytetty rangaistustuomioiden aiheuttamisesta maailmalle, ja heitä tullaan pitämään syyllisinä hirvittäviin luonnonmullistuksiin sekä ihmisten keskeiseen taisteluun ja verenvuodatuksiin, jotka täyttävät maailman kurjuudella. Viimeistä varoitusta seurannut voima on raivostuttanut jumalattomia. Heidän vihansa on syttynyt kaikkia kohtaan, jotka ovat vastaanottaneet sanoman, ja saatana on nostattava vihan ja vainon hengen yhä suurempaan kiihkeyteen... Jumalan kansa on silloin joutuva siihen ahdingon ja tuskan hetkeen, jota profeetta nimittää Jaakobin ahdistuksen ajaksi. »Näin sanoo Herra: Pelon huudon me kuulemme: on hirmu, ei rauha! ... Miksi ovat kaikki kasvot käyneet valjuiksi? Voi! Suuri on se päivä, ei ole sen kaltaista. Se on Jaakobille ahdistuksen aika, mutta hän on pelastuva siitä.» Jer. 30:5-7...

Vaikka Jumalan lapsia ympäröivät viholliset, jotka ovat päättäneet hukuttaa heidät, ei heidän tuskansa johdu totuuden tähden uhkaavan vainon pelosta, vaan he pelkäävät, etteivät ole tehneet parannusta kaikista synneistään ja että he jonkin heissä olevan virheen tähden eivät voi omistaa Vapahtajan lupausta: »Minä pelastan sinut koetuksen hetkestä, joka on tuleva yli koko maan piirin.» Ilm. 3:10.” St. 597, 598, 601.

Jumalan lapsia koetellaan äärimmilleen on sanottu todistuksissa ja meitä kehoitetaan harjoittamaan uskomme nyt. Kokemuksien välityksellä, Raamattua tutkimalla ja rukoilemalla uskomme kasvaa ja vahvistuu. Ennen kuin Puolustajamme lopettaa palveluksensa kaikkien pyhimmissä tulee saavuttaa täydellinen sovinto, että nimemme pysyy elämän kirjassa.

Ahdistuksen aikana Jumalan kansaa vastaan nousee suuri taistelu, meitä syytetään, vainotaan ja lopussa annetaan käsky tappaa 'vääräuskoiset'. Silti vielä vakavampi asia on, että Jumalan kansalla ei ole enää Puolustajaa Isän edessä. Juuri silloin, kun on suunniteltu jumalattomien taholta hyökkäys Jumalan lapsia vastaan, Vapahtajamme tulee.

Matka taivaaseen

“Nousimme kaikki yhdessä pilveen ja kohosimme seitsemässä päivässä lasimerelle.“ H. k. 19.

Kun luemme Raamattua löydämme sieltä näin sanottaman, että taivaan lähettiläät tulevat hetkessä taivaasta maan päälle, miksi sitten tämä matka kestää seitsemän päivää? Varmasti, koska tämä on yksi suurin tapahtuma maailmankaikkeudelle ja sen vuoksi tämä matka on suunniteltu niin juhlalliseksi, kuin voi. Yleensä kun maan päällä on häät ja lähdetään autoilla ensimmäisessä autossa on morsian ja sulhanen ja ajetaan hitaasti, koska se on

juhlallinen tapahtuma. Myös kun Jeesus tulee noutamaan morsiamensa Hän vie hänet hyvin juhlallisella tavalla kotiinsa. Enkelit laulavat ja soittavat suurella innolla ja ilolla, koska vihdoinkin morsiamen ja Sulhanen ovat yhdessä matkalla ikuisen kotiin.

Tätä matkaa varten oli pitkiä valmisteluja ja nyt taivaassa on puolen tunnin hiljaisuus, koska kaikki enkelit lähtivät Jeesuksen kanssa. (Ilm. 8:1)

Tämä on ihmeellinen häämatka, joka jää ikuisiksi muistoksi morsiamelle. Kaikilla on ihana valkoinen häähuku ja uusi kuolematon keho. Tällä matkalla ei kukaan väsy! Kaikki ovat nuoria ja onnellisia, koska ovat vapautettu synnin seurauksesta ja kuolemasta.

Matkan varrella pelastetut saavat ihailta Jumalan luoman maailmankaikkeuden, maailmankaikkeuden, galaksit ja planeetat joihin synti ei ole päässyt.

Herra meitä auttakoon, että valmistuisimme ja olisimme mukana täällä häämatkalla.

Ikuisessa kodissa

Matkan päätyessä seuraava juhlallinen tapahtuma on kun Jeesus henkilökohtaisesti toivoo jokaisen tervetulleeksi uuteen Jerusalemiin. Pelastetut ovat ihmeissään, kuinka kaunis kaupunki se onkaan, kadut kullasta ja talot jalokivistä.

Taivaallinen Isä näytti sisar Whitelle että siellä lasimerellä hyvin juhlallisesti “Jeesus otti esille kruunut ja asetti ne omalla oikealla kädellään meidän päähämme. Hän ojensi meille kultaiset harput ja voitonpalmut.” H. k. 19.

Kaikki iloitsevat ja riemuitsevat, että pitkän ja ankaran taistelun jälkeen he pääsivät ikuisen kotimaahan, missä saavat levon ja rauhan. Tähän synti ja kiusaaja eivät pääse, koetus on ohi ja pelastetut ovat turvassa. Sanat eivät riitä selittämään pelastettujen kiitollisuutta Vapahtajalle ja Jumalalle ihanasta palkasta ja suuresta armosta ja rakkaudesta. Nyt he ottavat kultaiset harput ja alkavat soittamaan ja laulamaan Karitsan ja Jumalan kunniaksi. Jokainen käsi on taitava soittamaan ja kieli laulamaan.

Tässä maassa usko ja toivo lakkaavat, koska ne ovat jo toteutuneet, mutta rakkaus pysyy iankaikkisesti. Mitä enempi pelastetut tutustuvat Jumalan ihmeellisiin tekoihin, sitä enemmän heidän rakkautensa häntä kohtaan kasvaa. Kaikki palvelevat Jumalaa ja Jeesusta vapaasta tahdosta ja rakkaudesta, suurella innolla.

Tässä maassa kaikki pelastetut Aadamista alkaen maailman historian loppuun saakka ovat yhdessä ikuisesti. Tässä on myös ne, jotka ensiksi tekivät

työtä Jumalaa vastaan, mutta suurella armolla ja rakkaudella oli voitettu ikuiselle pelastukselle.

“Näin siellä pöydän puhtaasta hopeasta. Vaikka se oli monen penikulman pituinen, saatoimme kuitenkin nähdä sen päästä päähän. Minä näin elämänpuun hedelmiä, mannaa, manteleita, viikunoita, granaatti-omenia, viinirypäleitä ja useita muita hedelmälajeja. Pyysin Jeesukselta saada maistaa noita hedelmiä. Hän sanoi: »Ei nyt. Ne, jotka syövät tämän maan hedelmiä, eivät enää palaja maan päälle. Mutta pienen ajan kuluttua, jos pysyt uskollisena, saat syödä elämänpuun hedelmiä ja juoda elämänlähteen vettä.» Ja vielä hän sanoi: »Sinun täytyy mennä takaisin maan päälle ja kertoa toisille, mitä minä olen sinulle ilmoittanut.» Eräs enkeli kantoi minut sitten hellävaroen tänne pimeään maailmaan. Toisinaan minusta tuntuu, etten voi viipyä täällä enää kauemmin, sillä kaikki maan päällä näyttää niin synkältä. Tunnen itseni hyvin yksinäiseksi täällä, sillä olen saanut nähdä paremman maan. Oi, jospa minulla olisi kyyhkyn siivet, niin lentäisin pois ja olisin levossa!” H. k. 23.

Kaipaus

Kun sisar Whitelle näytettiin taivaan maa, hän halusi maistaa sen hedelmiä, jotka siellä olivat, mutta hänen piti tulla takaisin ja kertoa minkälaista siellä on. Tultuaan takaisin pimeän maailmaan hänelle jäi suuri kaipaus päästä takaisin sinne.

Rakkaat Herrassa onko meillä samankaltainen kaipaus kuin sisar Whitellä pian päästä ikuisen kotimaahan? Hänelle Jeesus sanoi: “jos pysyt uskollisena, saat syödä elämänpuun hedelmiä ja juoda elämänlähteen vettä.” Ehtona on uskollisuus. Herra meitä auttakoon, että pysyisimme uskollisina Hänelle.

Valmistautuminen

Pitäkäämme elävä yhteys Vapahtajamme kanssa. Antautukaamme täydellisesti Pyhän Hengen vaikutukseen, että Jumalan nimi kirkastuisi elämässämme ja voisimme olla kanavia, joiden kautta sanoma saavuttaisi muita ihmisiä ja pelastettujen joukko tulisi täytetyksi.

Nyt ajanmerkit osoittavat niin voimakkaasti, kuin koskaan aikaisemmin, että Jeesuksen takaisin tulo on tosi lähellä. Kuvaannollisesti sanottuna elämme koetusaikamme viimeisiä hetkiä! Meillä on kiire valmistautumisessa koetamaan viimeiset koetukset. Hyvin pian Ylimmäinen Pappimme taivaan tempelissä lausuu juhlalliset sanat: “Se on täytetty!” Sen jälkeen ei voi enää pyytää syntejä anteeksi ja tehdä parannus. Tehkäämme se tänään.

Herra meitä auttakoon, että sinä suurena päivänä, kun Vapahtajamme

ilmestyy taivaan pilvissä voisimme valmiina tavata Hänet juhlallisilla sanoilla: “Katso, tämä on meidän Jumalamme, jota me odotimme meitä pelastamaan; tämä on Herra, jota me odotimme: iloitkaamme ja riemuitkaamme pelastuksesta, jonka hän toi.” Jes. 25:9. Hän vie meidät kotiin! Lohduttakaamme toisiamme näillä sanoilla. Aamen.

Teidän veljenne Vladimir Marinov

Surfaillaan loputtomasti

“...Ei saa silmä kylläänsä näkemisestä eikä korva täyttänsä kuulemisesta.” Saarn. 1:8

Tiedotusvälineillä kuten lehdistöllä, radiolla, televisiolla ja internetillä päämääränä on tyydyttää ihmisen uteliaisuutta. Niillä kaikilla on yhteinen piirre, että pääasiallisesti he esiintyvät ajankohtaisen aineiston kautta teknisellä keinolla yleensä rajoittamalle, anonymiyleisölle. Kuitenkaan mediat eivät ole olemassa vain viihdyttämään ja huvittamaan meitä, vaan tiedotusvelvollisuuden rinnalla niillä on myös muita toimintoja ja ovat kaikkien ihmisten olennainen osa jokapäiväistä elämää. Huolimatta edusta, jota tarjoavat, ne ovat erittäin kiistanalainen aihe. Seuraavaksi haluaisin tarkastaa tiedotusvälineiden kriittiset toiminnot, sekä myönteiset että kielteiset puolet.

Televisio - loistava keksintö

”Aloitetaan televisiosta: 22. maaliskuuta 1935 Saksan televisiotoimintaa tv-asemalla "Paul Nipkow" on tallentanut säännöllisesti ohjelmaa. Sen mukaan Saksa järjesti "ensimmäisen säännöllisen televisio-ohjelman lähetys maailmassa.”

http://de.wikipedia.org/wiki/Geschichte_des_Fernsehens_in_Deutschland

Tänään, 80 vuotta myöhemmin, TV on edelleen suuri teollisuus kulutusyhteiskunnalle. Kautta historian, hinnat ja kiinnostus tähän omaisuuteen vaihtelivat. Hinnat nousevat 100 eurosta (taulutelevisioilla) 100 000 euroon ja edelleen ostetaan ja myydään kaikissa hintaluokissa ja tuoteryhmissä.

Mustavalkoisesta televisiosta UHD televisioon nähdään pitkä historia monilla mielenkiintoisten tapahtumien kautta. Esimerkiksi yli 500 miljoonaa ihmistä katselivat 20 heinäkuuta 1969 hämmästyneenä kun Neil Armstrong ensimmäisenä astui kuuhun. Vuosia myöhemmin, televisio tuli ei ainoastaan kuuluisaksi tietolähteeksi, vaan myös viihdekeskukseksi. Ihmiset seurasivat

yhä enemmän suuria tapahtumia tai dokumenttiohjelmiä, keksintö-ohjelmiä, elokuvia tai uskonnollisia ohjelmiä ja kokivat sekä myönteisiä että kielteisiä vaikutuksia.

Nykyisin edelleen televisio määrää monien ihmisten arkea ja sillä on hämmästyttävä tehtävä. Ihmiset, jotka haluavat taistella tylsyyttä vastaan, viettävät tuntikausia ruudun edessä ja usein eivät huomaa sitä, kuinka nopeasti aika rientää. Monissa maissa näemme television lastenhoitajan korvikkeena. Niin kauan kun lapsi hiljaisesti ja säädylisesti istuu television ääressä, vanhemmat voivat työskennellä rauhassa ja jotkut ihmiset ovat yllättyneet siitä, kuinka vähän ongelmia on pojan tai tytön kanssa. Opetusohjelmien kautta lapset voivat oppia paljon ilman vanhempien suuria huolia siitä.

Onko televisio edelleen ajankohtainen? Kuinka kauan katsomme?

”Vaikka monet ajattelevat, että televisioaikakausi on jo ohi ja sitä korvataan tietokoneella, tabletilla, älypuhelimilla ja muilla, mutta tilastot osoittavat jotain muuta: ”Joka päivä saksalaiset katsovat televisiota keskimäärin 201 minuuttia. Ero idän ja lännen: Entisessä Itä-Saksassa 223 minuuttia, lännessä vain 195 minuuttia.” <http://www.humanistische-aktion.de/twerh.htm>

Kuka katsoo eniten?

”Vanhukset: 93% eläkeläiset 70 vuotiaista käyttää television (enintään 256 minuuttia päivässä) tärkeinä tietolähteinä.

Lapset istuvat päivittäin 99 minuuttia television ääressä. Taipumus lisääntyy! Teini puolestaan haluavat SAT. 1, RTL ja Co, katsovat erityisesti keskusteluohjelmia, toiminta ja rikollisuuselokuvien sarjat.” <http://www.humanistische-aktion.de/twerh.htm>

Tämä tilasto osoittaa television kulutuksen kehitystä Saksassa. Keskimääräinen katselu-aika vuonna 2014 ja edellisenä vuonna, televisiotutkimustyöryhmän mukaan (AGF) oli 221 minuuttia päivässä. Viisitoista vuotta aikaisemmin saksalaiset katsoivat televisiota päivittäin 185 minuuttia.” katso http://de.statista.com/statistik/daten/studie/118/tutkimus/televisio_kulutus_kehittaminen-of-sehdau-hän-vuodesta_1997/

Tietenkin riippuu jokaisesta, milloin, kuinka paljon ja missä tilanteessa näitä tiedotusvälineitä käytetään.

Tässä vaiheessa haluaisin mainita suuri Venäjä-Amerikan [keksijä](#) Vladimir Zworykin, joka on nimitetty "television isäksi", tai pikemminkin, vastata siihen, mitä hän sanoi elämänsä lopussa: "vanhuus iässä Zworykin puhui

hänen lapsestaan - televisiosta, katkerasti: ”Minä loin pedon, joka suorittaa koko ihmiskunnan aivonpesun, tämä peto johtaa planeettamme sovinnaiseen ajatteluun. En koskaan antaisi lapsieni edes lähestyä televisiota”. Television paras osa Zworykin mielestä, oli sammutusnappi. Kaikesta tästä huolimatta Zworykinia kutsutaan, television isäksi.”
http://de.rbth.com/lifestyle/2014/07/30/wie_ein_russe_den_fernseher_erfunden_hat_30S27.html

Tässä näemme, että television positiivisten näkökulmien rinnalla ehdottomasti on olemassa myös negatiivisia asioita, joita tarkastelemme myöhemmin. Sen sijan haluaisin siirtyä sosiaalisiin medioihin, tietokoneeseen ja internetiin.

Tietokone, internet ja sosiaaliset mediat

Yhteiskuntamme on kulutusyhteiskunta. Ilman IT-alan modernia elämää on näennäisesti mahdoton. www.welt.de mukaan Bill Gates on jälleen maailman rikkain mies.

”Viime vuonna kukaan ei ole onnistunut ylittämään Microsoftin perustajan Gates’in rikkautta. Lukuisat teknilliset uutuudet ovat hänen keksimiä. Nuorin miljardööri on vasta 24 vuotta vanha.”
<http://www.welt.de/vermischtes/article138000162/Bill-Gates-erneut-der-reichste-Mann-der-Welt.html>

Tietokoneen, internetiin, älypuhelimeen teknologia on kehittynyt niin, että ne ovat mullistaneet koko maailman. Mikä kerran oli tieteiskirjallisuutta on nyt todellisuutta. Näiden keksintöjen kautta planeetallamme aikaa ja tilaa on minimoitu tai häviää lähes kokonaan ja ihmetellään, miksi aika kuluu niin nopeasti. Netissä opiskeleminen, pankki-, ostos-, säätietoja maailmanlaajuisesti uutiset - monille, elämä olisi muuten käsittämätön.

Nykymaailmassa pienet lapset voivat käsitellä paremmin tabletteja ja älypuhelimia kuin aikuiset, lastenvaunukäiset jo pelaavat niillä, mutta se ei ole yllättävää, koska he saavat esimerkin vanhemmiltaan. ottaessaan liikennevaloissa tai joka tilanteessa, kun hänellä on vähän taukoa on tavallista että äiti kirjautuu sosiaaliseen verkostoon.

Television ja internetin haitat

Nyt tulemme haittoihin: Nykyään on helpompi tulla riippuvaiseksi ja vaikeampi on päästä eroon riippuvuudesta. Riippuvuus voi antaa hieman tyydytystä, mutta aiheuttaa tuskallinen kokemuksen. Periaatteessa tämä on totta, mutta voimme myös liittää sen erityisesti tiedotusvälineisiin.

Modernin riippuvuuden haitalliset vaikutukset usein tapahtuvat

välittömästi ja on usein vääriinymmärretty olevan vaaraton. On eroa huumeiden tai alkoholin vaikutuksen alainen ihminen, joka valtatielellä ajaa kuin aave ratsastajat vastakkaiseen suuntaan ja mahdollisesti aiheuttaa tuhoisan onnettomuuden ja poika, joka istuu muutaman tunnin liikaa sohvilla katsoessaan televisiota tai kirjoituspöydällä tietokoneen ääressä. Riippuvuudella, onko televisio, pelit tai sosiaaliverkosto, näillä voi olla erilaisia vaikutuksia. Siinä ratkaisevaa on myös ikä, ympäristö ja muita tekijöitä.

Riippuvuus ja vaarat

Ilman erityistä itseuria modernit tiedotusvälineet voi tulla "ajan riistäjiksi". Se voi lyhentää elämää, koska aika kuluu paljon nopeammin.

Elämä on johdatettu epätodelliseen maailmaan, mikä tarkoittaa, että esimerkiksi odotukset kasvaa ja motivaatio reaali maailmaan puuttuu.

Lisäksi tiedotusvälineet, jos vietetään liian paljon aikaa niihin, varsinkin vaikuttaa koululaisen tai opiskelijan suorituskykyyn ja keskittymiseen.

Riippuvuus peleihin tai pornografiaan johtaa ihmisuhteiden purkautumiseen ja luonteen heikentymiseen, mitä voi aiheuttaa perheen tai uran tuhoutumiseen.

Joidenkin tutkijoiden mukaan, televisio voi aiheuttaa hypnoottisen tilan, joka unenkaltaisella tavalla voi avata tien alitajuntaan.

Fyysinen ja psyykinen riippuvuus televisioon tarkoittaa, että endorfiinit jakautuu, jotka ovat vastuussa hyvinvoinnista ja heti kun "lääke" puuttuu, henkilö voi suuttua ja tulla kärsimättömäksi. Erityisesti alle 2-vuotiaalle esimerkiksi televisiolla on haitallisia vaikutuksia.

On vielä harkittava terveystieteiden näkökulmasta. Lapset, jotka istuvat kauan television tai tietokoneen ääressä, usein kärsivät hyperaktiivisuudesta, levottomuudesta tai unettomuudesta. Lisäksi on liikkumisenpuute joka ennen kaikkea aiheuttaa liikalihavuutta ja sitten muihin sairauksiin, kuten verenpainetautiin (korkea verenpaine), diabetekseen, tromboosiin, sydäninfarktiin ja aivohalvaukseen.

Tietomania vähentää IQ (älykkyydosamäärä)

"heise.de" mukaan tietomania vähentää IQ - älykkyydosamäärää.

"Eräs tutkimus Kings College'n Lontoossa osoittaa, että jatkuvasti sähköpostin käyttäminen, matkapuhelimella soittaminen askee älykkyydosamäärää (IQ) 1 jopa kymmenen prosenttiyksikköä ... HP tutkimuksen mukaan 80 potilaan piti ratkaista joitakin tehtäviä aluksi hiljaisessa ympäristössä, sitten heitä pommitettiin sähköposti- ja SMS

viesteillä. Vaikka heitä neuvottiin etteivät vastaa kenenkään viesteihin, keskittyminen laski selvästi. Seurauksena älykkyysosamäärän menetys oli noin kymmenen pistettä, kahdesti korkeampi, kuin kannabiksen käyttäjillä.”
<http://www.heise.de/newsticker/meldJng/Infomanie-ver-indert-IQ-157809.html>

Kuka tahansa voi tarkistaa:

Kuinka paljon aikaa vietämme television ja tietokoneen tai älypuhelimien ääressä? Onko aika, joka minun pitää viettää perheeni kanssa vaarassa? Erilaiset modernit tiedotusvälineet ja niiden hyödyllisen, miellyttävän käytön, mutta myös vaarallinen, jopa haitalliset vaikutukset ovat edessämme. Mitä jokaisen tulisi suorittaa ja erityisesti antaa lapsille, on kehittää tiedotusvälineiden pelkkää hyötykäyttöä. Lastensuojelu ohjelmat voivat auttaa, mutta eivät korvaa keskustelua lasten kanssa. Vanhempien tulisi olla kiinnostuneita heidän lapsensa online-toiminnasta.

Vastuullinen kanssakäyminen jatkuvasti laajenevien tiedotusvälineisiin on kaikille sukupolville tärkeä. Tämä sisältää laadukkaiden palveluiden käyttöä ja lisää herkistystä havaitsemaan tuleva vaara. Päämääränä on aloittaa havaitsemaan kielteiset vaikutukset tältä alueelta heti. "Klikkaa pois" on mottona, kun jotain pyrkii tunkeutua ajatuksiimme, haluja ja tapoja, jotka vahingoittavat meitä. Martin Luther sanoo sen näin: ”Vaikka emme voi estää linnut lentävät päämme yllä, mutta voimme estää niitä rakentamaan pesiä päähämme.”

Mitä kristittyjen tulisi kysyä itseltään:

Onko aamu- ja iltahartauden aika uhanalainen? Voinko puhua vapaasti minun toiminnastani virtuaalimaailmassa? Mitä minun perheenjäseneni ystäväni ja tuttavani sanoisivat, jos he olisivat paikalla, kun yksin surffailen internetissä tai katselen televisiota tai jos he voisivat katsella minua sosiaalisessa mediassa?

Onko kaikki, mitä teen televisiolla, tietokoneella ja kotisivulla Jumalan kunniaksi? (Kuten Paavali 1 Kor. 10:31 sanoo)

Ei ole väliä mikä on elämämme motto tai uskonto, olemme Jumalan silmissä kallisarvoisia. ”Terveys ei ole kaikki, mutta ilman terveyttä kaikki on tyhjyyttä.” Kuten Arthur Schopenhauer (1788 - 1860), saksalainen filosofi, sanoi.

Yhteenvetona voidaan sanoa, että se on jätetty meille, miten suhtaudumme tiedotusvälineisiin ja saada niistä hyvät tai huonot puolet. Niin kuin lentokone voi tuoda vettä ja leipää luonnonmullistuksista kärsineen maailman väestölle,

mutta se voi myös kuljettaa pommeja ja tappaa viattomia siviilejä. Niin on tiedotusvälineiden kanssa, meidän henkinen ja fyysinen terveytemme on yli kaiken, ja sen vuoksi meidän pitäisi kiinnittää huomiota siihen. Jos olemme jo rapautuneet sellaiseen riippuvuuteen, silti Jumala odottaa meitä avosylin, valmiina auttamaan milloin tahansa päästämään meidät vapaaksi riippuvuudesta, jos vain haluamme sitä.

”Älä anna pahan itseäsi voittaa, vaan voittoa sinä paha hyvällä.” Room. 12:21 Aamen.

Daniel Serban

Todellinen piispa

"Joka hallitsee ihmisiä vanhurskaasti, joka hallitsee Jumalan pelossa." 2. Sam. 23:3.

Keisari Valensin aikaan (364-378 jKr.) eli mies, joka tunnettiin myöhemmin Basilius Suurena (kuoli 378 jKr.) Tämä teologi oli Pergamonin seurakunnan aikaan (313-538 jKr.) piispana Itä- Roomalaisessa kaupungissa Kesareassa, ja hän oli yksi suuri hahmo riidassa, joka käsitteli Jeesuksen luontoa - Jumalan Poika, Ihmisen Poika. Basilius uskoi, että Jeesus oli täysin Jumala sekä täysin ihminen, eikä vain Jumalan ensimmäinen luomus. Tätä ajatusta on myöhemmin kutsuttu tunnetuimman kannattajansa Ariuksen mukaan arianismiksi.

Kuten Konstantinus ennen häntä (306-337 jKr.) väitti myös keisari Valens olevansa kristitty ja olevansa hyvin kiinnostunut siihen aikaan laajalle levinneeseen kristilliseen uskon asioista. Keisarille selvisi, että erimielisyydet kirkossa - olivat ne sitten opillisia tai koskisivat vain muotomenoja - eivät saattaisi johtaa ainoastaan kirkon jakautumiseen, vaan voisivat aiheuttaa koko keisarikunnan jakaantumisen. Hän tuli siksi siihen johtopäätökseen, että oli tärkeää, että kirkko oli yhtenäinen. Hän yritti päästä siihen niillä keinoilla, jotka hän parhaiten tuns: imartelulla, pakottamisella, lupauksilla, uhkauksilla - siis "Babylonin" keinoilla. Useimmat piispat liittyivät häneen. Ne harvat, jotka eivät liittyneet, pantiin pois viralta tai syrjäytettiin vielä pahemmalla tavalla. Mutta Basilius Kesareasta, kun keisarin edustaja, Pretorian käskynhaltija, uhkasi häntä hänen omaisuutensa takavarikoinnilla, pannaan julistamisella, kidutuksella ja jopa kuolemalla, pysyi järkkymättömänä. Hän antoi historiallisesti klassisen vastauksen näihin uhkauksiin: ”Takavarikoitavaksi minulla ei ole kuin nämä ryysyt ja joitakin kirjoja. Ette

voi myöskään julistaa minua pannaan, sillä riippumatta siitä, missä olen, olen Jumalan vieraana. Mitä tulee kidutukseen, Teidän tulisi tietää, että minun ruumiini on jo kuollut Kristuksessa. Ja kuolema olisi minulle suuri siunaus, sillä se veisi minut nopeammin Jumalan tykö.”

Sanattomana käskynhaltija kertoi, ettei hän ollut ikinä kuullut kenenkään puhuvan hänelle noin. Siihen Basil vastasi: ”Ehkä se johtuu siitä, että ette ole vielä koskaan tavanneet oikeaa piispaa!” *The Story of Christianity*, 1, s. 185.

Tämä kertomus sanoo meille jotakin siitä, mitä merkitsee olla piispa tai saarnaaja. Saarnaaja tai evankeliumin palvelija on ennen kaikkea sen uskon puolustaja, ”joka kerta kaikkiaan on pyhille annettu.” Juud. 3. Tässä mielessä kaikki Kristuksen seuraajat ovat myös palvelijoita, sillä on mahdotonta olla todellinen opetuslapsi puolustamatta sitä, mitä usko.

Saarnaajan velvollisuus

”Kuinka te voisitte uskoa, te, jotka otatte vastaan kunniaa toinen toiseltanne, ettekä etsi sitä kunniaa, mikä tulee häneltä, joka yksin on Jumala?” Joh. 5:44. Tässä jakeessa Jeesus luo katsauksen siihen suhteeseen, mikä vallitsee todellisen opetuslapsen ja saarnaajan uskon ja vaikuttimien välillä. Hän sanoi fariseuksille, etteivät he voineet uskoa, koska heidän tekojensa vaikuttimena oli kansan suosio. Saarnaajan kohdalla ei saisi ikinä olla niin! Vaikka ”meillä” saarnaajina on suurempi innostus puhua täydelle salille kuin vain parille sielulle, jotka isoavat Jumalan sanaa, meidän täytyy aina arvostaa kaikkein yksinkertaisintakin kuulijaa. Meidän täytyy kylvää ”kaikkien vetten vierille”, tietämättä ”tuoko onnistuu vai tämä.” Jes. 32:20; Saarn. 11:6.

Kirjassaan *The Lost Art of Disciple Making*, s. 22,23. LeRoy Eims kertoo paljon puhuvan kertomuksen saarnaajan virasta. Monta vuotta palvelut ja kokenut lähetystyöntekijä lähetettiin 60-luvun alussa meren yli, ja hän aloitti toimintansa normaaliin tapaan pitämällä isoja kokouksia, vuokraamalla salin, ilmoittamalla kokouksista ja pitämällä herätyskokouksia. ”Niihin aikoihin, kun hän tuli kentälleen, hän tapasi erään nuoren miehen nimeltään Johnny, ja hän teki jotakin aivan toisin. [Hän piti raamattutunteja kolmelle tai neljälle henkilölle johtaakseen heidät Kristuksen luo, ja opetti heille sitten, miten toisia ihmisiä saadaan opetuslapsiksi.]

Johnny oli harras Jeesuksen Kristuksen opetuslapsi, mutta hänen palveluksessaan käyttämät keinot olivat täysin senaikaisten ohjeiden

vastaiset. Vastakohtana siihen aikaan tyyppilliselle lähetystyön tekemiselle Johnny käytti suuren osan ajastaan yhdessä oloon parin nuoren miehen kanssa kussakin maassa. Tämä kokenut lähetystyöntekijä yritti saada Johnnyn jälleen oikeille raiteille, mutta tämä nuori mies pysyi omassa kannassaan. Vuodet kuluivat, ja tuo kokenut lähetystyöntekijä joutui jättämään tuon maan uusien viisumimääräysten vuoksi.

Kun hän istui minua vastapäätä ... hän sanoi minulle: 'LeRoy, minulla on vain vähän esitettävää siltä ajalta, jonka olen täällä viettänyt. Niin, onhan yksi ryhmä, joka tulee meidän kokouksiimme, mutta en tiedä, miten heidän käy, kun minä lähden. He eivät ole opetuslapsia. He ovat kyllä kuunnelleet uskollisesti minun saarnani, mutta eivät ole antaneet omaa todistustaan. Vain harvat heistä tietävät, miten johdetaan toisia Kristuksen tykö. He eivät tiedä mitään siitä, miten toisista tehdään opetuslapsia. Ja nyt, kun olen lähdessä, huomaan, että olen melkein käyttänyt aikani hukkaan täällä.'

Hän jatkoi: 'Sitten ajattelen, mitä Johnnyn elämä on saanut aikaan. Yksi niistä miehistä, joiden kanssa hän on työskennellyt, on nyt professorina yliopistolla. Jumala voi käyttää häntä voimallisesti savuttamaan ja opettamaan suuria joukkoja yliopiston opiskelijoita. Joku toinen johtaa neljäkymmenen nuoren miehen ja naisen ryhmää, joka on omistautunut todistamiselle ja saamaan opetuslapsia. Vielä eräs toinen on eräässä lähellä sijaitsevassa kaupungissa, ja hänellä on ympärillään kolmenkymmenenviiden tulevan opetuslapsen joukko. Kolme heistä on lähtenyt lähetystyöntekijöinä muihin maihin, ja he johtavat siellä omia ryhmiään, opetuslapset lisääntyvät. Jumala siunaa hänen työtään.

Minä näen vastakohtaisuuden oman elämäni ja hänen elämänsä välillä, ja se on surullista. Olin niin varma, että olin oikeassa. Se, mitä hän teki, näytti niin halveksittavalta; mutta nyt katson tuloksia, ja ne ovat valtavat."

Jeesus sanoi: "Ja te tulette tuntemaan totuuden, ja totuus on tekevä teidät vapaiksi." Joh. 8:32. Työskentelemällä kuten Hän työskenteli, nimittäin kylvämällä totuuden siemenen sydämeen ja jättämällä lopun Jumalalle, saadaan oikeaa satoa - itsenäisyyttä tai vapautta Kristuksessa. Saarnaajan velvollisuus on sanoin ja teoin saarnata vapautta Kristuksessa, ja sitten saada vapautettu sielu työskentelemään muiden hyväksi. Toiminnassa on kasvua. Toimettomuus merkitsee kuolemaa. Puuttuva suunnittelu ja siitä syntyvä toimettomuus eivät aina ole kansan syytä; siksi "seurakunnat tarvitsevat enemmän kasvatusta kuin nuhtelua." T.4, s. 269.

Organisatorisia tehtäviä

"Parhaiten saarnaajat voivat auttaa seurakuntiemme jäseniä suunnittelemalla heille työtä, ei pitämällä heille pitkiä puheita. Antakaa kullekin jotain, mitä hän voi tehdä muiden hyväksi. Auttakaa kaikkia tajuamaan, että he ovat Kristuksen armon saajina velvolliset työskentelemään hänen palveluksessaan. Ja kaikkia tulisi neuvoa työssään. Erityisesti tulisi niitä, jotka ovat vastikään tulleet uskoon, kasvattaa Jumalan työtovereiksi." Ta.3, s. 314.

Jos te saarnaajina toivotte itsellenne työtovereita seurakunnan jäsenistä, ajatelkaa seuraavaa lakia: Ilman osallistumista ei ole yhteyttä! Kun sitten tehdään suunnitelmia, kuunnelkaa niiden mielipiteitä, jotka mielellänne näkisitte työssä mukana. Jos ihminen tietää, että hänelle kuuluu jotakin, hän on paljon kiinnostuneempi siitä. Saarnaajan työ koostuu kasvatuksesta, delegoinnista ja johtamisesta. Kaikissa ponnisteluissa on mahdollista tehdä virheitä, mutta ainoat ihmiset, jotka eivät tee virheitä, ovat niitä, jotka eivät työskentele. Sen lisäksi yhteistoiminnassa tarvis olla yksimielisiä suunnitelmia.

Ajatelkaa suunniteltaessa sitä, että "mikään ei ole niin menestyksestä kuin menestys." T.7, s. 24. Asettakaa itsellenne korkeita päämääriä, mutta sellaisia, jotka kuitenkin ovat saavutettavissa. "Samalla kun innokkaasti työskentelemme kadotettujen pelastamiseksi meidän on myös otettava aikaa mietiskelyyn, rukoukseen ja Jumalan sanan tutkimiseen. Vain ahkerasti rukoillen suoritettu ja Kristuksen ansiolla pyhitetty työ on lopulta osoittautuva tehokkaaksi edistämään hyvää." AT. s. 341.

"Niin pian kun seurakunta on perustettu, saarnaajan täytyy johtaa jäsenet toimimaan mukana." T.7, s. 20.

Opettaminen

"Sillä papin huulten pitää tallettaman tieto, ja hänen suustansa etsitään opetus; sillä hän on Herran Sebaotin sanansaattaja." Mal. 2:7. Kuten muinaisten pappien, on myös nykyään saarnaajan päävastuuna opettaa jäsenille, miten voidaan kantaa kuormia ja auttaa toisia. Tällä tavoin jäsenet kasvavat uskossa ja totuuden tuntemisessa. Kun Kristus otetaan elämään, se näkyy kyseisen henkilön käytännön elämässä. Se merkitsee, että hän yrittää saavuttaa toisia ihmisiä. Mutta jäsenet eivät aina tiedä, miten se tapahtuu. Siksi saarnaajan tulee opettaa jäseniä, miten he voivat työskennellä toisten hyväksi. Tietysti hänen täytyy myös saarnata. Mutta sanoin ja teoin hänen

tulee pyrkiä opettamaan, miten he voivat opettaa muita. Eikö Jeesus juuri tarkoittanut tätä sanoessaan: "... opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käskenyt teidän pitää ... maailman loppuun asti." Matt. 28:20. Juuri näin Hän työskentelisi, jos Hän tänä päivänä olisi meidän keskuudessamme.

Jumala on rakkaus. Agape-rakkaus elää toisten hyväksi. Se ei niinkään huolehdi siitä, mitä toiset ajattelevat. Se ei yritä perustella vaikuttimia eikä tarvitse tunnustusta. Se huomaa hädän ja yrittää lievittää sitä Jumalan varaamalla keinoilla. Mutta siltikään meidän ei tule toimia riippumattomuuden hengessä; meidän tulee päästä lähemmäksi toisiamme, jotta Kristuksen rukous Johanneksen 17. luvussa täytyisi.

Seurakunnat lähetyskeskuksina

"Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa." Matt. 10:8. Mitä maailmassa ja yhteiskunnassa meidän ympärillämme tapahtuu, osoittaa meille, että loppu on lähellä. Jumalan kansasta tulee loistaa valo, jotta maailmalle välittyy ilmestys Jeesuksesta sanoin ja teoin. Jokaiselle uudelle opetuslapselle tulee opettaa, miten jakaa saatua tietoa toisten kanssa.

Saarnaajien ja työntekijöiden ei tule rajoittaa ponnistelujaan niihin, jotka jo tuntevat totuuden, mutta tekevät vain vähän. Työskennelkää "niiden sielujen kanssa, jotka ottavat mielellään vastaan totuuden valon, jonka Jumala heille ilmaisee. He ovat Jumalan työaseita. ... Kun Hänen lapsistaan tulee uusia leilejä, Hän täyttää heidät uudella viinillä. Jumala antaa lisävaloa, ja vanhat totuudet löytyvät uudelleen ja liittyvät totuuden rakenteeseen uudelleen; ja minne työntekijät ikinä menevätkin, heillä on menestystä. Kristuksen sanansaattajina heidän tulee tutkia kirjoituksia etsien totuuksia, jotka ovat hautautuneet erheen loan alle. Ja jokainen vastaanotettu valonsäde tulee jakaa toisten kanssa. Yksi asia on hallitseva, yksi aihe ylittää muut: Kristus meidän vanhurskaudemme." RH. 23.12.1890.

Sanoma

"Ihana on se ajatus, että Kristuksen vanhurskaus annetaan meille, ei minkään meidän ansiomme perusteella, vaan Jumalan vapaana lahjana. Jumalan ja ihmisten vihollinen ei halua, että tätä totuutta esitetään selvästi, sillä hän tietää, että hänen valtansa murtuu niin pian, kun ihmiset ymmärtävät sen täysin." DE. s. 142.

"Jumalan palvelijoiden täytyy kantaa jumalallista totuutta sydämessään.

Enkeli sanoi: "Heidän sydämensä täytyy iloita taivaan ihanuudesta, heidän täytyy kantaa iankaikkista autuutta sydämessään. Sitten he voivat julistaa tätä ihanuutta sydämen lämmöllä ja asian vaatimalla vakavuudella." T. 1, s. 113. Voidaksemme tehdä tämän, meidän täytyy ottaa itsellemme aikaa henkilökohtaiseen tutkisteluun ja henkilökohtaiseen rukoukseen. "Meidän olisi hyvä joka päivä tunnin ajan muistella syvällisesti Kristuksen elämää seimestä Golgatalle. Meidän tulee seurata sitä kohta kohdalta ja vilkkaalla mielikuvituksella syventyä jokaiseen tapahtumaan, varsinkin Hänen elämänsä viimeisiin vaiheisiin maan päällä. Miettimällä näin Hänen opetuksiaan, kärsimyksiään ja ääretöntä uhriaan ihmiskunnan lunastamiseksi, me voimme vahvistaa uskoamme, elvyttää rakkauttamme ja syvällisemmin päästä Vapahtajaamme ylläpitävän Hengen vaikutuspiiriin." Ta. 1, s. 494.

Seurakuntien kehittäminen lähetyskeskuksiksi

"Valvokaa sen tähden ja muistakaa, että minä olen kolme vuotta lakkaamatta yötä ja päivää kyynelin neuvonut teitä itse kutakin." Apt. 20:31. "Sananjulistajiemme ei pidä kuluttaa aikaansa työskentelemällä niiden parissa, jotka jo ovat vastaanottaneet totuuden. Sydämessään Kristuksen palava rakkaus heidän tulee jatkaa syntisten voittamista Kristukselle. Kaikkien vesien varsille heidän tulee kylvää totuuden siementä. On käytävä yhä uusilla paikkakunnilla, on perustettava yhä uusia seurakuntia. Niiden, jotka tunnustautuvat totuuden kannattajiksi, tulee järjestäytyä seurakunniksi, ja saarnaajan on sen jälkeen siirryttävä muille yhtä tärkeille elovainioille." Ta.3, s. 78.

"Palvelkaamme Jumalaa kaikilla kyvyillämme, kaikella älyllämme. Älymme karttuu, kun käytämme sitä, mitä meillä jo on. Uskonnollinen kokemuksemme vankkenee, kun sisällytämme sen jokapäiväiseen elämään. Näin me kiipeämme kierros kierrokselta taivaaseen ulottuvia portaita, kunnes lopulta astumme ylimmältä tasanteelta Jumalan valtakuntaan. Olkaamme kristittyjä tässä maailmassa. Silloin meillä on iankaikkinen elämä kirkkauden valtakunnassa." Ta.3, s. 380.

Toimia, kuten Jeesus toimi

"Uskokaa Jumalaan. Tarrautukaa äärettömän Voiman käsivarteen, ja se, mikä aluksi näytti toivottomalta, saa uuden suunnan." T.6, s. 465.

"Kristuksen tekoon Hänen täyttäessään nälkäisen kansanjoukon ajalliset

tarpeet sisältyy syvä hengellinen opetus kaikille Hänen työntekijöilleen. Kristus vastaanotti Isältä ja antoi opetuslapsilleen; nämä antoivat kansanjoukolle ja ihmiset toinen toiselleen. Niin kaikki, jotka ovat yhteydessä Kristuksen kanssa, saavat Häneltä elämän leipää, taivaallista ravintoa, ja antavat sitä toisille." AT. s. 350.

Saada toisia opettamaan toisia ...

"Olkaa kuuliaiset johtajillenne ja tottelevaiset, sillä he valvovat teidän sielujanne niin kuin ne, joiden on tehtävä tili, että he voisivat tehdä sitä ilolla eikä huokaillen; sillä se ei ole teille hyödyllistä." Hebr. 13:17. Niin kuin lasten tulee kunnioittaa vanhempiaan, niin tulee myös seurakunnan jäsenten toimia yhteistyössä saarnaajan kanssa. Jos vanhat tavat ja keinot eivät ole johtaneet tarpeelliseen herätykseen, täytyy etsiä uusia suunnitelmia ja keinoja. "... Uusia suunnitelmia ja uusia keinoja löytyy uusiin olosuhteisiin." T.6, s. 476.

Sitä ei tule sallia, että uudet ajatukset saadaan epäonnistumaan ulkoisten asioiden tai muotoseikkojen tähden. Antakaa Pyhälle Hengelle tilaa toimia. Niin kansan kuin sen johtajienkin täytyy olla hereillä, joustavia ja valmiita, niin että he ”rohkaisivat ja tukisivat Kristuksen saarnaajia ja auttaisivat heitä sielujenpelastustyössä. Siellä, missä seurakunta vaeltaa valossa, on aina kuuluva rohkaisevia ja sydämellisiä mielenilmaisuja sekä iloisia ylistyksen sanoja.” Ta.2, s. 109.

Niin kuin Jeesus työskenteli niiden kahdentoista kanssa, ja ennen kaikkea Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen kanssa, niin tulee saarnaajien ja kansan toimia. Muodostakaa jäsenien keskuudessa pieniä ryhmiä, jotka toimivat seurakunnan jäsenten ja epäuskoisten hyväksi. (Ks. Evankelisation, s. 115). Sitten seurakunta pystyy antamaan maailman edessä todistuksen käyttämättä maailmallisia keinoja. Sen lisäksi jäsenet voivat kertoa sapattisin joitain lähetyskokemuksiaan. Heillä on enemmän kiinnostusta rukouskokouksiin, koska heillä on sieluja, joiden kanssa he työskentelevät.

Rakkaat veljet ja sisaret, rohkaiskaa saarnaajianne samoin kuin rohkaisisitte omia vanhempianne. Toteuttakaa käytännössä, mitä olette tästä oppineet. Silloin pelastatte toisia, ja samalla rohkaisette omaa sieluanne! Meidän tulisi kulkea eteenpäin joukkona. Voiton Jeesus on jo taistellut. "Herra on minun väkevyyteni ja ylistysvirteni, ja hänestä tuli minulle pelastus. Hän on minun Jumalani, ja minä ylistän häntä, hän on minun isäni Jumala, ja minä kunnioitan häntä." 2. Moos. 15:2. Aamen.

Rukousviikonlukemisista v. 1999

Larry Watts,

Rakkaus erehtyviä kohtaan

"Mutta meiltä kansana on puuttunut syvää, vakavaa, sydämellistä myötätuntoa ja rakkautta kiusattuja sekä eksyneitä kohtaan. Monet ovat jopa osoittaneet suurta kylmyyttä ja synnillistä välinpitämättömyyttä. Kristus kuvaa näitä kansamme jäseniä sellaisiksi, jotka kulkevat ohi kaukaa pysytellen mahdollisimman kaukana eniten apua tarvitsevista. Vastakääntynyt joutuu usein ankariin ristiriitoihin vakiintuneiden tapojensa tai erikoisten kiusaustensa kanssa, ja jos jokin helmasynti tai taipumus pääsee hänessä voitolle, hän syyllistyy varomattomuuteen tai todelliseen rikkomukseen.

Juuri silloin hänen veljiltään ja sisariltaan vaaditaan tarmoa, tahdikkautta sekä viisautta, jotta hänen hengellinen terveytensä voitaisiin palauttaa. Tällaisiin tapauksiin soveltuvat nämä Jumalan sanan kehotukset; "Veljet, jos joku tavataan jostakin rikkomuksesta, niin ojentakaa te, hengelliset, häntä sävyisyyden hengessä; ja ole varuillasi ettet sinäkin joutuisi kiusaukseen. Mutta meidän vahvojen tulee kantaa heikkojen vajavaisuuksia, eikä elää itsellemme mieliksi." (Roo. 15:1)

Mutta miten vähän Kristuksen säälivää hellyyttä osoittavatkaan Hänen seuraajikseen tunnustautuvat. Kun joku erehtyy, niin toiset hyvin usein tekevät parhaansa saadakseen asian näyttämään niin pahalta kuin mahdollista. Ne, jotka ehkä ovat syyllistyneet yhtä suuriin vaikkakin toisenlaisiin synteihin, kohtelevat veljeään julman ankarasti. Tietämättömyydessä, ajattelemattomuudessa tai heikkoudessa tehdyt erehdykset paisutetaan tahalliseksi, harkituiksi synneiksi. Nähdessään sielujen lähtevän harhateille, jotkut ristivät kätensä ja sanovat: "Sanoinhan sen jo etukäteen. Tiesin, ettei heihin ollut luottamista." Siten he ottavat Saatanan asenteen riemuiten hengessään, siitä että heidän pahat ajatuksensa osoittautuivat oikeiksi.

Meidän tulee varautua kohtaamaan ja kestämaan suuria puutteita nuorissa ja kokemattomissa. Kristus käski meidän yrittää ojentaa heitä sävyisyyden hengessä, ja Hän pitää meitä vastuunalaisina siitä, jos menettelymme johtaa heidät masennukseen, epätoivoon ja perikatoon. Ellemme joka päivä vaali rakkauden kallista kukkaa, olemme vaarassa tulla ahdasmieliseksi, epämiellyttäväksi, tekohurskaiksi ja arvosteleviksi, niin että pidämme itseämme vanhurskaina, vaikka olemme kaukana Jumalan mielenmukaisuudesta. Jotkut ovat epäkohteliaita, tyljä ja työkeitä. He ovat kuin kastanjan takiaismaiset siemenet, jotka pistävät aina koskettaessa. Nämä tekevät arvaamatonta vahinkoa antaessaan väärän kuvan rakastavasta Vapahtajastamme.

Meidän täytyy nousta korkeammalle tasolle, sillä muutoin emme ole kristityn nimen arvoisia. Meidän tulee vaalia sitä mielenlaatua, jossa Kristus työskenteli pelastaakseen eksyneitä. He ovat Hänelle yhtä kalliita kuin me, Heistä voi yhtä hyvin tulla Hänen armonsa voitonmerkkejä ja valtakuntansa perillisiä. He ovat kuitenkin alttiita vihollisen kavalille juonille sekä turmeluksen vaaroille ilman Kristuksen Jeesuksen pelastavaa armoa heitä odottaa varma perikato. Jos näkisimme tämän asian oikeassa valossa, miten intomme kasvaisikaan jakuinka lisääntyisivätkään hartaat, uhrautuvat ponnistuksemme lähestyä niitä, jotka tarvitsevat apuamme, rukouksiamme, myötätuntoamme ja rakkauttamme!....

Jumala on määrännyt että ihmisten, kasvaakseen arnessa ja Kristuksen tuntemisessa, täytyy seurata Hänen esikuvaansa sekä työskennellä samalla tavalla kuin Hän. Meidän täytyy usein ponnistella hillitäksemme tunteitamme ja ollaksemme puhumatta masentavalla tavalla joka vaikuttaisi kiusauksissa kamppailevia. Jokapäiväistä rukous- ja kiitoselämää, joka luo valoa toisten poluille, ei voida elää ilman vakavia ponnistuksia. Sellaiset ponnistelut tuottavat kallista hedelmää, (joka ei tuota siunauksia ainoastaan niin saajalle kuin antajallekin).

Toisten hyväksi uhrautuva epäitsekään työskentelyn henki antaa luonteelle syvällisyyttä, lujutusta ja Jeesuksen kaltaista rakastettavuutta ja tuo omistajalleen rauhaa sekä iloa. Pyrkimykset jalostuvat, velttoudelle ja itsekkyydelle ei ole tilaa. Ne, jotka elävät kristillisissä avuissa, kasvavat. Heidän hengelliset jänteensä ja lihaksensa vahvistuvat, ja he tulevat voimakkaiksi tekemään Jumalan työtä. Heillä on selvä hengellinen käsityskyky sekä luja, yhä lisääntyvä usko ja voittava voima rukouksessa. Ne, jotka valvovat sieluja ja jotka kokonaan antautuvat pelastamaan eksyneitä, työskentelevät varmimmin myös omaksi pelastukseksi.....

Jumala kehottaa kansaansa nousemaan ja lähtemään pois siitä kylmän jäätävästä ilmapiiristä, jossa he ovat eläneet. Hän kehottaa heitä karistamaan yltään ne vaikutelmat ja väärät käsitykset, jotka ovat hyydyttäneet rakkauden tunteet pitäen heidät toimettomina. Hän kehottaa heitä kohoamaan alhaiselta, maailmalliselta tasoltaan hengittämään taivaan kirkasta, aurinkoista ilmaa.

Jumalan palvelustilaisuuksiemme tulee olla pyhiä, kalliita hetkiä. **Rukoukokous ei ole paikka, missä veljet ja sisaret moittivat sekä tuomitsevat toisiaan**, missä esiintyy epäystävällisiä tunteita ja kovaa puhetta. Kristus karkotetaan kokouksista, missä sellaista henkeä ilmenee ja Saatana ottamaan johdon käsiinsä. Sinne ei saa päästää mitään epäkristillistä, rakkaudetonta henkeä, sillä emmekö kokoontu etsimään Herralta armoa sekä anteeksiantoa? Vapahtaja sanoi selvästi: ”Millä tuomiolla te tuomitsette, sillä

teidätkin tuomitaan; ja millä mitalla te mittaatte, sillä mitalla teillekin mitataan.” (Matt. 7:2). Kuka kestää Jumalan edessä, kenellä on tahraton luonne ja nuhteeton elämä, joihin vedota.? Miten kukaan näin ollen uskaltaa arvostella tai tuomita veljiään tai sisariaan? Niillä, joilla itselläkään ei ole muuta kuin Jeesuksen ansioitten perusteella saatava pelastus ja joiden täytyy etsiä anteeksiantoa Hänen veressään, on mitä suurin velvollisuus osoittaa rakkautta, sääliä sekä anteeksiantoa muita syntisiä kohtaan.....

Jokaisessa seurakunnassa tulee tehdä vakavia ponnisteluja, jotta päästäisiin pahan puhumisesta sekä arvostelun hengestä, koska ne ovat niitä syntejä, jotka saavat eniten pahaa aikaan seurakunnassa. Kovuutta ja virheiden etsimistä on nuhdeltava Saatanan työnä. Seurakunnan tulee kehittää ja vahvistaa keskinäistä rakkautta ja luottamusta. Kaikkien tulee Jumalan pelossa ja rakkaudesta veljiinsä sekä sisariinsa sulkea korvansa juoruilta ja moitteilta. Ohjatkaa pahanpuhujat Jumalan sanan opetuksiin. Pyytäkää heitä tottelemaan Raamattua ja esittämään syyöksensä suoraan niille, joiden he luulevat erehtyneen. Tällainen yksimielinen menettely toisi runsaasti valoa seurakuntaan ja sulkisi oven pahalta. Näin Jumala saisi kunnian ja monta sielua pelastuisi.....

Jumala ei ole unohtanut seurakuntansa menneisyydessä tekemiä hyviä ja itsensä kieltäviä tekoja. Kaikki on merkitty muistiin taivaan kirjoihin. Eivät nämä teot silti riitä, eivät ne pelasta seurakuntaa, jos se lakkaa täyttämästä tehtäväänsä. Ellei seurakunta luovu menneisyydessä tekemistään pelottavista laiminlyönneistään ja välinpitämättömyydestään, se jatkuvasti vaipuu heikkouteen ja muodollisuuteen sen sijaan että se kulkisi voimasta voimaan. Sallimmeko näin tapahtuvan? Annammeko tämän uneliaan velttouden ja rakkauden sekä hengellisen innon sammumisen yhä jatkua? Tästäkö tilasta Kristus on löytävä seurakuntansa?

Veljet ja sisaret, omat lamppumme varmaan lepattavat ja himmenevät, kunnes sammuvat kokonaan, ellette päättäväisesti ryhdy toteuttamaan uudistusta. ”Muista siis, mistä olet langennut, ja tee niitä ensimmäisiä tekoja.” Nyt tarjoutunut tilaisuus voi olla lyhyt, huomenna se voi olla jo ikuisesti myöhäistä. Jos annatte tämän armon ja parannuksen ajan mennä ohitse, niin annetaan varoitus: ”Minä tulen sinun tykösi ja työnnän sinun lampunjalkasi pois paikaltaan” (Ilm. 2:5). Nämä sanat on esittänyt Hän, joka on pitkämielinen ja kärsivällinen. Niissä on vakava varoitus seurakunnille ja yksilöille siitä, että Vartija, joka ei milloinkaan torku, vaan Hän tarkkailee heidän menettelytapojaan. Ainoastaan Hänen ihmeellinen kärsivällisyytensä ansiosta heitä ei ole hedelmättöminä puina hakattu pois maata vaivaamasta. Mutta hänen Henkensä ei tule aina nuhtelemaan, Hänen kärsivällisyytensä

tulee kestämaan enää vain vähän aikaa.

Uskonne täytyy olla enemmän kuin mitä se on tähän asti ollut, sillä muutoin teidät vaa'alla punnitaan ja köykäiseksi havaitaan."

E.W. Ta. II 248-256/ Olavi veli

Runo

Jeesuksen luona armo annetaan,
ristin pyhä voima siellä kohdataan
haavoistansa aukes lähde taivainen,
taakoistasi Hän sulle armahduksen suo,

Jeesukseni luo käydä tuskissani saan,
lohdutuksen silloin saan mä armostas,
murheeni saan jättää ristin juurehen,
rauhan siellä mulle suo hän taivaisen.

Ristin pyhä voima sama on,
synnistä se nostaa rauhaan voittohon,
kahleistansa vielä sielu voi,
Armonsa kunniavieraille taivaisen Hän soi.

Tullos sielu kallis Pelastajan luo,
Puhdistaa se voipi kurjan syntisen.
Ristin pyhä voima puhdistaa sun vois,
iäisyyden toivon sielulles se tois.

Jeesuksemme luona taivaan kodissa
Ootko kerra siellä kirkkaudessa,
Tahdothan sä päästä luokse
Jeesuksen,
siksi nyt jo riennä ristin juurehen.

Rukouksen vahvan suojan
annoit, Äiti, elämääni.
Milloinkaan ei päältä pääni
väisty hyvä käsi Luojan
Rakkautesi, Äiti, riittää,
Siitä Äiti, tahdon kiittää.

Olavi Ihala

Nuori-
somme
Ruotsissa

KASVAMINEN ARMOSSA

"Kasvakaan Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen armossa ja tuntemisessa." Nuorten etuoikeus on kasvaessaan Jeesuksessa kasvaa hengellisessä armossa ja tiedossa. Voimme oppia Jeesuksesta yhä enemmän innokkaasti tutkimalla Raamattua ja sitten seuraamalla siinä ilmaistuja totuuden ja vanhurskauden teitä. Ne, jotka jatkuvasti kasvavat armossa, pysyvät lujina uskossa ja edistyvät.

Kasvu on kestävyuden välttämätön ehto

Jokaisen nuoren, joka tahtoo olla Jeesuksen Kristuksen opetuslapsi, pitäisi hartaasti koko sydämeästään pyrkiä pääsemään kristillisyyden korkeimmalle tasolle, Jeesuksen työtoveriksi. Jos hän aikoo päästä niiden joukkoon, jotka esitetään virheettöminä Jumalan valtaistuimen edessä, hänen on jatkuvasti edettävä. Päivittäinen edistyminen jumalallisessa elämässä on ainoa keino, jonka avulla pysytään kestävinä. Usko lisääntyy, jos se jouduttuaan taistelemaan epäilyksiä ja vastuksia vastaan voittaa ne. Tosi pyhitys on edistävää. Jos kasvat armossa ja Jeesuksen Kristuksen tuntemisessa, niin käytät jokaisen edun ja tilaisuuden oppiaksesi enemmän Kristuksen elämästä ja luonteesta.

Usko Jeesukseen kasvaa, kun paremmin tutustut Lunastajaasi syventyen hänen tahrattomaan elämäänsä ja rajattomaan rakkauteensa. Et voi millään häpäistä Jumalaa enemmän kuin sillä, että tunnustaudut hänen opetuslapsekseen, mutta kuitenkin pysyt hänestä loitolla, etkä ole hänen Pyhän Henkensä ruokittavana ja ravittavana. Kasvaessasi armossa käyt mielelläsi uskonnollisissa kokouksissa, ja ilomielin todistat seurakunnan edessä Kristuksen rakkaudesta. Jumala voi armollaan tehdä nuorukaisen viisaaksi, ja hän voi antaa lapsille tietoa ja kokemusta. He voivat kasvaa armossa joka päivä. Sinun ei pitäisi mitata uskoasi tunteittesi mukaan.

Sanomia Nuorisolle 115, 116

- Ilmoituksia -

**Seitsemännen Päivän Adventistien Kansanvälinen
Lähetysseurakunta Uskonpuhdistusliike Suomen
Lähetysyhdistys r. y. Mastotie 10, 37800 Akaa
Vuosijuhlat ja sääntömääräinen vuosikokous
25-27.3.2016.**

**Sääntömääräinen kokous pidetään sunnuntaina 27.3.16.
klo 10:00 seurakuntatalossa.**

Sydämellisesti tervetuloa!

**Johtokunnan päätöksen mukaan eteenpäin Sapatin
Vartija- lehti julkaistaan 4 kerta vuodessa.**

**Seurakuntalehtien vuosikerta hinnat yhteensä 50€
Sapatin Vartija 18€
Sapattikoululäksyt 16€
Hartauskalenteri 16€**

Seurakunnan tilinumero: FI85 8000 1500 71 4655

Siunattua Uutta Vuotta kaikille 2016!

